

udtryffeligt: „Gaaet kan ikke ydes paa andre Tilbagebetalingsvilkkaar“; det vil sige, Opfigelse kan ikke finde Sted, hverken for Kreditors eller Debtors Vedkommende. Følgelig bliver der ikke Tale om, at Kapitalen kan forfalde ved disse Tiendelaan, eller at der overhovedet kan blive Spørgsmaal om en Udbetaling af Kapital. Det er forsættelig ordnet saaledes, og det af den simple Grund, at det ikke er juridisk muligt at staffe Panteret for Kapitalen; det er selvfølgelig, det vilde jo være til den største Forurettelse for Prioritetsghaverne i Ejendommen. — Saa fremdrog det ærede Medlem Spørgsmaalet om, hvorledes der vil være at forholde med Beregningen af Stempelafgiften og Halvprocentsafgiften. Jeg skal meget nødig komme ind paa det her — jeg har umaadelig Respekt for Stempelovgivningen — men jeg nærer ikke nogen Tvivl om, at saaledes som Reglen er nu, at Tienden ikke tages med i Betragtning ved Beregning af Stempelafgift, saaledes vil det fremdeles blive, idet Administrationen vil opfatte Tiendelaanet og den Grundbyrde, der forbliver indestaende i Ejendommen ved Tiendernes Afsløsning, til Staten og Statsinstitutter, som en Fortsættelse af Tiendeforholdet, saaledes, at Afgiften til Staten i Realiteten er ganske det samme som Tiende. Derom har jeg ikke nogen Tvivl, saaledes at Forholdet herom ikke vil frembyde nogen Banffelighed. — § 10 omhandler Tiendelaanet, og umiddelbart i Forbindelse dermed udtales det i § 11: „Naar Tiendejer og Tiendehder derom ere enige, kan Finansministeren i Stedet for at udbetale Tiendelaanet til Tiendehderne“ osv. Her er altsaa forudsat, at Tiendelaanet ellers er kommet til Eksistens. § 11 vil afføde, at der opstaar et dobbelt Forhold, nemlig et Forhold mellem Tiendehderne og Statskassen, idet Statskassen hder Tiendehderne et Gaan, der da bedømmes efter § 10, og et Forhold mellem Statskassen og Tiendejerne efter § 11, idet Finansministeren i Stedet for at udbetale det kontante Beløb til Tiendejerne, giver dem en Obligation. Der er ingen Mangel ved denne Bestemmelse.

Endelig var der § 15, hvor det ærede Medlem mente, at der var en Mangel til Stede, idet man der havde den efter hans Mening underlige Bestemmelse om, at Finansministeren kunde indkalde udtrukne Obligationer til Indfrielse med deres paalydende Beløb. Den Slutningsbestemmelse i Paragraffen er sat ind for eventuelle Tilfælde skuld. Den indledes ogsaa netop med Udtrykket „om fornødent“. Det kunde jo ske, at disse Statsobligationer, naar vi en Gang

rykke frem i Tiden, og der ikke er mange af dem tilbage, og de fleste af dem ere indfaldte, efterhaanden det saaledes i Kurs, at de kom over pari. I saa Fald er der ingen Mening i, at Staten skal betale sine egne Obligationer tilbage og betale dem over pari. Derfor er der tillagt Finansministeren Ret til at lade Obligationerne udtrække, indfalde dem og indfri dem med deres paalydende Beløb. Der staar udtryffeligt her: „efter det Lodtrækning“, saa Bestemmelsen er ikke mangelfuld, den er fuldt ud fyldestgørende. — Jeg tror ikke, det ærede Medlem havde andre formelle Indvendinger imod Lovforslaget, og det er mig i saa Henseende en stor Tilfredsstillelse. Det ærede Medlem har jo et skarpt kritisk Blik for formelle Mangler ved Lovforslagene, saa naar han ikke har kunnet finde og paapege andre, end jeg her har nævnt, kan jeg være meget tilfreds, og jeg kan saa ogsaa saa meget tryggere gentage den anbefaling, som jeg før fremkom med til det høje Ting om at søge at lade denne Lov gaa videre i den Stikelse, som den nu foreligger i.

Formanden: Flere ærede Medlemmer have bedt om Ordet for en kort Bemærkning, og jeg finder ikke Anledning til at nægte det, under Forudsætning af, at det virkelig bliver korte Bemærkninger.

Styr: Ja, efter den sidste Udtalelse af den højtærede Indenrigsminister indrømmer jeg, han er i fuldstændig Overensstemmelse med den højtærede Kultusminister, og Sammenhængen bliver altsaa den, at Præstetienden skal afløses paa den Maade, at Afsløsningen kun betales med Obligationer og ikke betales kontant, og Renten bliver altsaa kun 3½ pCt. Men jeg maa da gøre opmærksom paa, at saa vil der aldrig være Midler til at administrere disse 3½ pCt. for Stiftsøvrigheden kommer til at oppebære en Rente af 3½ pCt. og skal udbetale de 3½ pCt. uden en Gang at have noget til Porto. Det er en Mangel. Ganske vist er det ikke noget stort Beløb, men det vil i det mindste blive 1 pCt. af Renten.

Breinholdt: Efter den højtærede Indenrigsministers Svar paa mit Spørgsmaal beklager jeg meget, at jeg desværre ikke har gjort mig skyldig i nogen Fejltagelse eller Misforstaaelse af hans første Udtalelser, idet den højtærede Minister stadig fastholder den Fortolkning af § 5, at de Joll, der i gammel Tid have indløst deres Konge- og Kirketiende, vedblivende